

Soustředění na Mt. Blancu

S Trávou na osmitisícovku V

Z Cho Oyu se vylíhla Manaslu!

  Honza „Tráva“ Trávníček a Miri Jirková

Už je to tady zase... Tráva zas něco nesíhal, a tudíž musí psát tento článek až z Nepálu. Z terasy krásně zavšiveného hotýlku v Besishavaru a v pokoji krásného nového hotelu v Dharapani. A doufat, že za pár dní v Samagaunu ještě bude k dispozici internet a my to stihneme poslat Danovi do uzávěrky. Letos jsem neřešil žádné složité datové připojení ze základního tábora. Prostě ho teď v Nepálu většinou nepotřebujeme. Nemusíme odesílat žádný příspěvek na stream atd. a náš webmaster má nějaké moje fotky z roku 2011 a k ruce pro radu mé tehdejší společníkyně. Když se to udělá šikovně, tak vážení čtenáři ani nepoznají, že nejsou tak úplně aktuální. A aspoň bude klid na

samotný kopec a nějakou tu knížku. Když bude třeba net, můžeme si seběhnout do Samagaunu, který leží pár hodin od BC.

Ale jak jsme se sem vůbec dostali?

Není to mnoho dní před odletem, co jsem měl takový problémek – nemohl jsem „chvilu“ posedět. Pořád jsem si musel přesedávat z místa na místo. Z nohy na nohu. Nějak jsem nemohl najít správnou pozici, ve které bych aspoň trochu ulevil nataženému lýtku. Copak se mu stalo? Ale co vám budu povídat. Projevila se moje ne zrovna nejlepší vlastnost a tou je netrpělivost. Všechno bych rád měl hned a cestou nejmenšího odporu. Jenže pomalu, ale jistě přicházím na to,

že to v životě takhle nefunguje. Tak co se vlastně přihodilo? Před nedávnem jsem se rozhodl, že se přeúčím na běhání po špičkách. Bylo to po trochu delším běhu, kdy mne všechno bolelo. Ne svaly, ale klouby. Bylo to po dočtení skvělé knihy Born to Run – Zrození k běhu. Chvilu jsem začal opatrně, jak mi všichni doporučovali, jenže pak mne to začalo tak bavit a běhání na bosu mi dávalo takovou lehkost, že jsem si při bosém poskakování po louce natáhl lýtko. Prostě jsem to přepískl. Úplně chápu Radka, který odmítal před a při K2 najednou přejít na jinou, dle mého názoru lepší stravu. Prostě nechtěl riskovat sebemenší nejistotu. A co se týká nejistoty? V nejistotě jsme

bohužel žili až do půlky prázdnin. Teprve pak jsme se dozvěděli, že „náš“ kopec je letos zapovězen. Oficiální zprávy mluví o nestabilitě a nebezpečnosti po loňském zemětřesení, neoficiální o zájmové návštěvě čínského prezidenta v Tibetu. Přeberte si to každý, jak uznáte za vhodné. Je tedy pravdou, že jsem se opět utvrdil v přesvědčení uspořádat případnou expedici do Číny s nepálskou agenturou. Sice to bude asi dražší, neboť Nepálci musí Číně platit permit za každého člena doprovodného týmu, který tam bude s námi, ale... Však mi rozumíte. Co jsme tedy vyvedli, když nám zrušili kopec? Naše přípravné akce v Alpách byly prostě super, bezva parta – od Honzika, přes Dawa, Lucku... takže jsem se myšlenky na společnou expedici vzdával velice těžko. Nicméně jsem musel uznat, že jakýkoliv náhradní cíl by už byl pro Honzika příliš komplikovaný a technicky obtížný, a tudíž jsme přesunuli akci na příští rok. Prospěje to nám všem, bude více času na přípravu a snad Buddha či někdo jiný nahoře dá a ono to dopadne.

Co však s načatým létem?

Zde si dovoluji odcitovat tiskovou zprávu: „Letošní podzim bude spojen s výstupem na nepálské Manaslu – 9. nejvyšší horu světa měřící 8163 m. Asi vás napadá, že už jsem tam byl – dokonce i na vrcholu. Jenže mně se tam moc líbilo a nejsem žádný sběratel vrcholů. A hory mám rád, a pokud není jiná možnost, vrátím se i na stejné místo. Navíc, na tomto „výletě“ poprvé spojujeme svoje aktivity i ve vysokých horách s mojí životní kámoškou Mirkou Jirkovou, jež patří k historicky první skupině, která se v Čechách začala zabývat sportem s dnes stále více rostoucí popularitou – slackline a především highline. Dlouhou dobu se zabývá aspektem

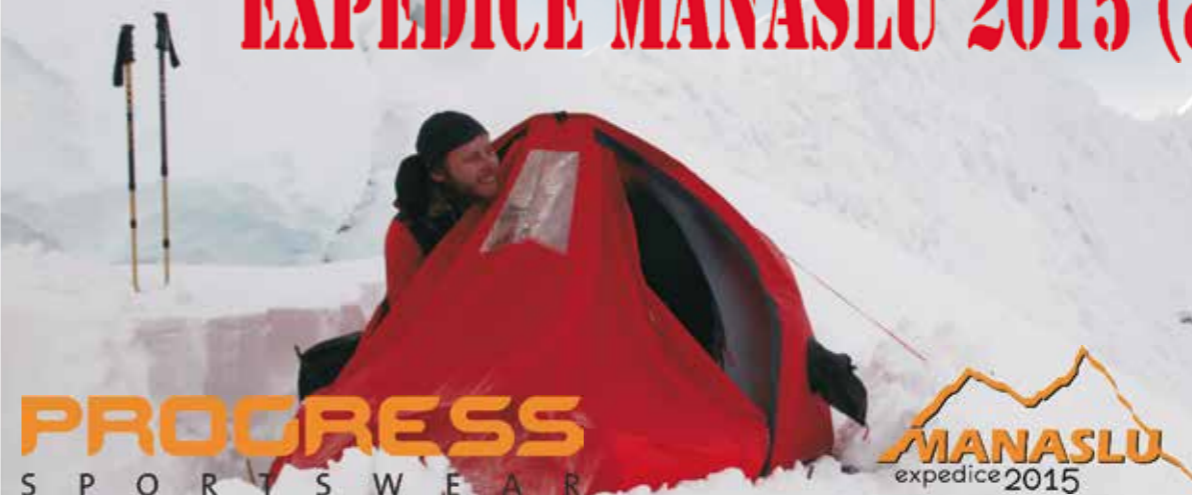

Noví kamarádi v Berishavaru

V Nepálu se pracuje až do stáří...

EXPEDICE MANASLU 2015 (8163 M)

Vstříc další výzvě...
Do míst, kde už Tráva ze země nepučí,
ale ze stanu přesto čučí.

PROGRESS
SPORTSWEAR

MANASLU
expedice 2015

expedice

výživu na bázi rostlinné stravy při velké tréninkové zátěži. Má velké zkušenosti s lezením a pohybem v horách, ale hlavně dokáže žít se mnou, což jasně dokazuje její obrovskou trpělivost a nemalou šanci podívat se na vrchol. Bylo by pěkné, kdybychom se coby partneři ocitli na vrcholu Manáslu společně."

S mouchou na máslo

Za maskota a talisman výpravy jsme zvolili mouchu, která bude dávat pozor na náš hrdinský výstup „normálkou“. Už podle pohlednice asi tušíte „vážnost“ našeho výletu. Tím nechci nijak znevažovat hodnotu lezení osmitisícovky (fakt to není p..el), ale všechno jde dělat s lehkostí a humorem. Jedeme společně s našimi kamarády Plzeňákem Fandou Dobrým a Moravákem Pavlem Michutem. Prostě malá rodinná pohodová akce. Poslední přípravná akce (ze které máte v článku fotky) již proběhla jen v tomto úzkém složení na Mont Blancu. Taková rychlovka. Lanovkou na Midi, spaní pod Cosmicem, druhý den přesun pod vrchol – spaní ve 4300 m ve stanech, ráno vrchol a přes Maudit dolů na lanovku.

Moc si cením většiny mých partnerů, kteří začali letos podporovat i Miri. Sice je trochu podezřívám, že už jim došla trpělivost s věčně zarostlejma vagabundama a že se velice rádi chopili příležitosti mít v týmu pěknou bábovku, ale na druhou stranu je pro mne dobrá zpráva to, že si naši spolupráce vážím nejen já, ale i druhá strana a že si navzájem důvěřujeme při naplňování domluveného.

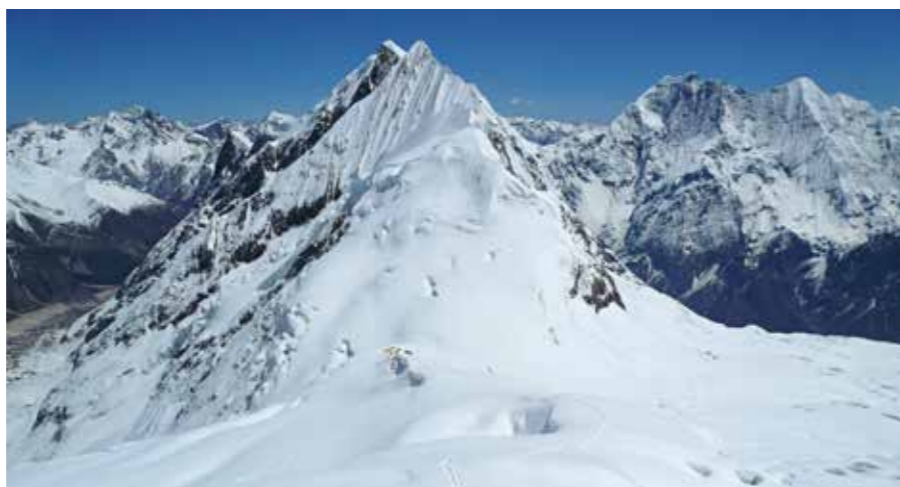
Se změnou kopce však nastal neskutečný mazec. Muselo se všechno změnit, předělat, znovu domluvit. Ani raději nevzpomínat. A to jsem ještě takový pitomec, že jsme do toho všeho (já i Miri) ještě na léto měnili zaměstnavatele (ano, chodím do práce, jsem geodet) a rekonstruovali byt (ano, máme trvalé sídlo v ČR). Aby toho nebylo málo, šel do kin ještě celovečerní o Radkovi a jeho stoupání vzhůru, jehož pár premiér jsem se jako jeden z akterů expedic také musel zúčastnit.

Jak jsem se těšil, že si užijeme léto, tak se to úplně nepovedlo. Sice jsme si prožili hodně dní v horách, ale to mezidobí byl fičák. Ještě že mám vedle sebe někoho, kdo podrží, helfne – prostě je fajn být na pár věcí ve dvou.

Přípravy byly vážně hektické. A pokračovalo to i po našem přeletu do Kathman-

Poškozený Boudhanath

Pohled na C1

du. Zvolili jsme malou agenturu, takže bylo na nás vyzvednout si cargo a domluvit i mnoho dalších věcí, které normálně bývají ve „standardním“, ale i mnohem dražším balíčku. Nicméně dobrá zkušenost, takový návrat k počát-

kům mého ježdění do hor s agenturama. Na Annapurně a vlastně i na K2 to bylo jiné kafčo – velké agentury, velké servery... Letos si skutečně platíme přesně jen to, co chceme – je to jasně dáno (aspoň si to zatím myslíme). Zážitky z místního le-

tiště při vyzvedávání věcí jsou téměř nepopsatelné. Od dveří ke dveřím, od pošlůčka k úředníkovi, od úplatku k úplatku, ale vše s úsměvem. Pravdou je, že bych do toho asi nešel, kdybych přeci jen již neměl nějaké zkušenosti. Tak nějak tuším, na co si dát pozor při domlouvání služeb, při nakupování bombiček, při domlouvání nosičů atd.

Teď už jsme konečně v horách, zářivé pohledy místních, ze kterých srší stálá vyrovnanost, se nedají popsat. Vždy mne bavilo a vždy mne bude bavit se k těm našim kopcům přesouvat pěšky a ne vrtulníkem. Prostě se všim, co k tomu patří. Ty vrcholy jsou jen „třešnička na treku“. Nádherná třešeň, která často taky pomáhá zaplatit celý výlet.

Seriál je tedy vlastně uzavřen naším nástupem na trek k Manáslu. Jestli se moucha dostala na vrchol, se dozvíte až v dalším čísle či na mém webu (www.honzatrava.cz) a FB nebo na webu Lidochory.cz. Anebo přijďte juknout na Mezinárodní festival alpinismu, kde budeme mít přednáškovou premiéru.

Apropos, ještě maličkost k přednáškám. Jako vždy se snažíme co nejvíce fotit

a točit, ať máme nějaký materiál na mé oblíbené projekce. Přesto je spousta zážitků nepřenositelná a je to tak v pořádku. Každý si ten svůj příběh prožívá sám a sám je jím ovlivněn, má své vzpomínky atd. Nicméně je téměř naší povinností předávat informace dál. Ne kvůli tomu, aby se vědělo o našich hrdinských skutcích na kopci, ale kvůli tomu, aby se ten, koho to zajímá, měl možnost podívat na krásné hory, příběhy naše i místních lidí. Hodně mne baví a naplňuje nejen přednášení na klasických místech pro veřejnost, ale třeba i na školách. Snažím se jim tam ukázat, že když se chce... Zrovna nedávno se mi ozval kluk z gymplu, kde jsem přednášel, zda bych mu nemohl poradit se stravou. Zabývá se kung-fu a bohužel ho doprovází mnoho zranění. Jeho mistr mu doporučil změnit stravu na bezmasou a on najednou u mne uviděl, že to funguje i ve velké zátěži. I kdyby to byl jen jeden člověk ze sta, pro něhož budu na jeho cestě jakousi inspirací, budu mít pocit, že to moje křížování republikou po sálech a příkladech má ten správný smysl. Samozřejmě krom toho, že mě to trochu živí.

A ještě poslední věc mám na srdci...

Všimli jste si, jak „zafungovaly“ různé sbírky na Nepál po zemětřesení? Myslím si, že to je i díky tomu, že ty informace o místní kultuře předáváme, a tak se obecně ví, kde je Nepál, co je tady k vidění a jací lidé tady žijí.

A ti lidé stojí za to, abychom sem jezdili a tím je podpořili. Malý příklad je právě ze včerejšího dne. V Besishavaru jsme se přichovejli k místnímu hazardu :-). Na ulici položené ruletové kolo a všude spousta lidí, včetně děcek. A sázeli za cca 3 Kč. Výhrou byly čínské polévky, sušenky... Prostě zábava. Každý z nás si za všeobecného veselí koupil jeden tiket a Miri vyhrála. A výhru rozdala okolostojícím zvědavě přihlížejícím dětem. A v tu chvíli se vztah okolí k nám radikálně změnil. Už jsme nebyli ti bohatí cizinci, ale jedni z nich. A ne kvůli tomu, že bychom je upláceli, ale prostě najednou zjistili, že jsme stejní jako oni. Howgh, domluvil jsem a Buddha s vámi i s námi.

expedice

CARINTHIA
WWW.CARINTHIASHOP.COM

EVROPSKÝ SPECIALISTA

NA VYBAVENÍ DO EXTRÉMních KLIMATICKÝCH PODMÍNEK

KEEPS YOU WARM